

ΥΝΔ'. Ὅτι πολλάκις, ὃ ἐπινοεῖ τις εἰς ἀσφάλειαν
ἑαυτοῦ, τοῦτο εὐρίσκεται χαλεπωτάτων
αἰτίων συμφορῶν. 1589.

ΥΝΕ'. Ὅτι οὐδὲν οὕτω ποιεῖ νομίμως ἄρχειν ὥς
τὸ νομίμως ἤρχθαι. 1592.

ΥΝΣ'. ΥΝΖ'. ΥΝΗ'. Πρεσβευτικά. 1592.

ΥΝΘ'. Ὅτι ὁ τὴν ἀρετὴν ἀσκῶν δίκαιος ἂν εἴη
ἐπικαλεῖσθαι καὶ τὴν θεῖαν ῥοπὴν εἰς βοή-
θειαν, ὃ δὲ κακὸς οὐχ ἔξει εὐήκοον τὸ
θεῖον. 1593.

ΥΞ'. Ὅτι μὴδὲν τίμιον εἶναι νόμιζε, ὃ μὴ πρὸς
ἀρετὴν φέρει. 1593.

ΥΞΑ'. Ὅτι ἡ μὲν φύσις ἀνάγκη καὶ ὅροις δέδε-
ται, ἡ δὲ προαίρεσις ἐλευθερίᾳ καὶ ἐξουσίᾳ
τετίμηται. 1593.

ΥΞΒ'. Ὅτι οὐ τὸ ἀλαζονικὸν καὶ ὑπέρογκον
δείγμα ἐστὶν ἀρχοντικοῦ φρονήματος, ἀλ-
λὰ τὸ ἡμερον καὶ εὐπρόσιτον. 1596.

ΥΞΓ'. Ὅτι ὁ θεατρομανὴς, ἐρωτομανὴς γίνε-
ται. 1596.

ΥΞΔ'. Περὶ γνησίας καὶ εἰλικρινοῦς φιλίας. 1596.

ΥΞΕ'. Περὶ σοφίας καὶ ἀνδρείας τῆς ἐν πολέ-
μοις. 1596.

ΥΞΣ'. Ἐπαινος εἰς ἐνάρετον ἐπίσκοπον. 1597.

ΥΞΖ'. Περὶ τοῦ διδάσκειν ἐπαγγελλομένου ἀπαι-
δεύτου ὄντος. 1597.

ΥΞΗ'. Ὅτι χρὴ τὸ φρόνημα τῶν σφαλλομένων
μὲν, μὴ οἰομένων δὲ ἐσφάλλθαι, καθαιρεῖν
γνωσιμαχοῦσι δὲ συγγνώμην νέμειν. 1597.

ΥΞΘ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀτιμάζειν τὰς ἱεράς συνό-
δους. 1597.

ΥΟ'. ΥΟΑ'. ΥΟΒ'. ΥΟΓ'. ΥΟΔ'. ΥΟΕ' ΥΟΣ'. Περὶ
κακοτροπίας ἱερέων καὶ μὴ μετανοούν-
των. 1600—1605.

ΥΟΖ'. ΥΟΗ'. ΥΟΘ'. ΥΠ'. Ὅτι σοφὸς οὐχ ὁ πολ-
λὰ εἰδώς, ἀλλ' ὃ ἐξασκῶν τὸ ἦθος καὶ ῥυθ-
μίζων τὸν τρόπον. 1604—1605.

ΥΠΑ'. ΥΠΒ'. ΥΠΓ'. ΥΠΔ'. Περὶ ἱερέως μὴ ζώντος
κατὰ τοὺς ἀποστολικούς κανόνας. 1608.

ΥΠΕ'. Περὶ τῶν ἀγνοούντων τῆς βιωτικῆς φαν-
τασίας τὸν ζόφον καὶ τῆς θείας φιλοσο-
φίας τὸ φῶς. 1608.

ΥΠΣ'. Φιλική. 1609.

ΥΠΖ'. Συστατική. 1609.

ΥΠΗ'. Περὶ φιλοχρηματίας, ὅτι διὰ πάντων χω-
ρεῖ. 1609.

ΥΠΘ'. ΥΨ'. Περὶ ἀδίκου κατηγορίας. 1612.

ΥΨΑ'. Περὶ τῶν διαβαλλόντων ἀνοσίως τοὺς τε-

θνεῶτας. 1512.

ΥΨΒ'. Ὅτι τὰ αὐτὰ ἁμαρτήματα καὶ παρὰ τὸν
τόπον καὶ παρὰ τὸν καιρὸν ἀργαλεώτερα
γίνεται. 1612.

ΥΨΓ'. Ὅτι ἐλευθερία καὶ ἀνεξαρτησία ἐστὶ καὶ
τὸ μὴ πλειόνων ὀρέγεσθαι. 1612.

ΥΨΔ'. Περὶ τοῦ ἐκ συναναστροφῆς ἐναρέτου ἀν-
θρώπου ὠφελθέντος. 1613.

ΥΨΕ'. Ὅτι ὁ φιλοσόφως ἐπισκεπτόμενος τῶν
πραγμάτων τὴν φύσιν, ὅτι βευστὰ καὶ
ἄστατα διάκεινται οὔτε ὑπὸ τῶν χρη-
στῶν ἐπαίρεται, οὔτε ὑπὸ τῶν λυπηρῶν
ταπεινοῦται. 1613.

ΥΨΣ'. Ὅτι οἱ ἐξ ἐσχάτης πενίας προαχθέντες
ἱερεῖς καὶ ἀβροδίατον βίον διώκοντες πα-
ραίτιοι γίνονται κωμωδεῖσθαι τὴν θρη-
σκείαν. 1613.

ΥΨΖ'. Ὅτι οἱ τὴν σοφίαν τὴν πάντα τὰ καλὰ
περιέχουσαν, φαῦλον καὶ πεπεταμένον
πρᾶγμα ἡγούμενοι, πάντολμοί εἰσι. 1613.

ΥΨΗ'. Ὅτι ἐνεκα ἰδιοτελείας προπέποται τὰ τῆς
Ἐκκλησίας πράγματα. 1616.

ΥΨΘ'. Ὅτι δεινὸν παρὰ τῶν σεμνῶν καὶ σωφρό-
νων γελάσθαι τὸ δὲ παρὰ τῶν ἀσελγῶν
καὶ λάγνων οὐ δεινόν. 1616.

Φ'. Ὅτι μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα οὐχ οἷόν
τε τεχθῆναι τῷ μικρᾷ καὶ φαύλῳ πρᾶτ-
τοντι. 1616.

ΦΑ'. Οὐδὲν εὐκολον οὕτως, ὥς τὸ ἕκαστον ἑαυ-
τὸν ἐξαπατῆσαι. 1616.

ΦΒ'. Ὅτι τοὺς μὲν ἀνδρείους κολακεῖα δεῖ χει-
ροῦσθαι, τοὺς δὲ ἀνάνδρους φόβῳ. 1616.

ΦΓ'. Περὶ θηρωμένου καὶ βιωτικὰ καὶ οὐρά-
νια. 1617.

ΦΔ'. Ὅτι ὁ ἐρῶν δόξης ὀφείλει καταφρονεῖν
αὐτῆς, ἵνα ἀπολαύσῃ. 1617.

ΦΕ'. Ὅτι οὐ δεῖ ἀγνοεῖν, ὅτι τὸ τῆς βοήθειας
ἔννομα εἴρηται παρὰ τοῦ μετὰ βοῆς
θέειν. 1617.

ΦΣ'. Ὅτι τοὺς παῖδας νηπίους ἔτι ὄντας χρὴ
πρῶτον διδάσκειν περὶ Θεοῦ καὶ Προνοίας,
ἔπειτα καὶ τὸν περὶ ἀρετῆς κατασπείρε-
σθαι λόγον. 1617.

ΦΖ'. Ὅτι οὐ χρὴ μολύνειν τὴν γλῶσσαν ἐπὶ
ταῖς κακαῖς πράξεσι τῶν ἄλλων. 1617.

ΦΗ'. Περὶ τῶν τολμώντων ἄλλους διδάσκειν
καὶ κακῶς πράττοντων. 1617.

ΦΘ'. Ὅτι πολλάκις οἱ ἀδύνατοι νικῶσι θείᾳ